

fjerneste med at gøre i Centralkomiteen. Jeg kender ikke det mindste til den Sag. Nej, dersom det ærede Medlem er nysgerig og vil have sin Nysgerrighed tilfredsstillet paa dette Omraade, skulde han se at faa undersøgt, om ikke noget af Centralkomiteens Medlemmer i sin Tid samtidig har været juridisk Konsulent baade for Centralkomiteen og for Hr. Bahnson. Men det kan jeg ikke svare det ærede Medlem paa, for det var, før jeg kom ind i Centralkomiteen. Da jeg blev Medlem af den, var denne Kalamitet med det Bahnsonske Laan ovre. Men netop paa det antydede Sted er det, Fingern skal sættes.

Finansministeren (Hage): De to ærede Medlemmer for Nørre Sundby (J. Jensen) og Odense Amts 2den Valgkreds (Martin Madsen) benyttede dette Lovforslag til at henstille til mig, om det ikke vilde være ønskeligt, at Understøttelser, som bevilges paa Finansloven, kom til at opføres samlede paa eet bestemt Sted, for at det kunde opnaas, at der saa vidt muligt bliver fulgt ensartede Regler ved deres Fastsættelse. Dette er et Spørgsmaal, som jeg gerne skal foranledige taget under Overvejelse. Det er muligt, at der ved noget saadant kunde opnaas noget større Ensartethed, end der nu maaske altid er til Stede. Men i øvrigt skal jeg dog gøre opmærksom paa, at denne Slags Understøttelser antagelig fra Aar til Aar ville blive af mindre Omfang, efterhaanden som der fastsættes Pensionsregler for den ene Klasse af Statsfunktionærer efter den anden. Fremdeles, at ganske vist er Forholdet for Tiden det, at hver enkelt Minister for sit Vedkommende, naar der er Tale om en ekstraordinær Understøttelse, sely bringer den i Forslag, men dens Størelse bliver dog, inden Forslag fremsættes paa Finansloven, Genstand for Forhandling mellem vedkommende Minister og Finansministeren. Nogen Garanti er der altsaa allerede nu for, at der bliver fulgt nogenlunde ensartede Regler, og i øvrigt vil jo Finansudvalget have det i sin Magt at anvende Kritik og skønne over, hvorvidt der i det enkelte Tilfælde skulde være gaaet uden for det, som maatte anses for at være det almindeligt vedtagne.

Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds (Sabroe) har spurgt, om Finansministeren har noget at gøre med den saakaldte Centralkomite, og han ønskede, at dennes Midler skulde inddrages

i Statskassen. Det ærede Medlem for Ribe (Busk) har allerede gjort opmærksom paa, at dette vistnok ikke lader sig gøre. Det er Midler, som ere indsamlede ad privat Vej. Hvis de skulde inddrages i Statskassen, vilde det i alt Fald kun kunne ske ved en særlig Lov. Om der skulde være Anledning til at gaa til et saadant Skridt ved denne Lejlighed, skal jeg ganske lade staa hen. Spørgsmaalet om denne Komites Bestyrelses Dispositioner med Hensyn til de Pengemidler, som ligge under dens Raadighed, er ogsaa Finansministeren ganske uredkommende. Saafremt der i saa Henseende skulde være noget, der kunde foranledige Regeringen til at søge at gribe ind, maa det i alle Tilfælde henhøre under en anden Minister end Finansministeren. Det er muligt, at man kunde mene, at det vilde være rigtigt i al Almindelighed at fastsætte Lovbestemmelser med Hensyn til Forvaltningen af Midler indsamlede ad privat Vej, hvilke nu i Reglen bestyres ganske uafhængigt af de Mænd, som enten have indbudt til Indsamlingen eller have konstitueret sig selv som Bestyrelse. Men ogsaa Spørgsmaalet om Fastsættelsen af saadanne mere almindelige Lovregler er en Sag, som ikke kan siges at henhøre under Finansministeren.

Formanden: Det ærede Medlem for Aarhus Amts 2den Valgkreds har begæret Ordet for tredje Gang. Dertil udkræves Tingets Samtykke. Hvis der ikke gøres Indsigelse, betragter jeg Samtykket som givet. (Ophold). Det er givet.

Sabroe: Det ærede Medlem for Ribe (Jens Busk) udtalte i sit Svar til mig, at hvis man skulde søge efter den skyldige eller en af de medskyldige i Sagen vedrørende Laanet til Thaarupgaard, skulde man maaske søge efter den Jurist, der havde været Bindeleddet mellem Laantageren og Laangiverne. Det ærede Medlem nævnede ikke noget Navn, og jeg skal heller ikke nævne noget, men jeg skal blot udtale, at den Antydning, som det ærede Medlem gav af, hvor man skulde søge i alt Fald en af Hovedmændene for det ret mærkelige Laan, viser, at der heller ikke hos det ærede Medlem er nogen egentlig grundmuret Tillid til Centralkomiteen, af hvilken han selv er Medlem, thi var der en saadan grundmuret Tillid, maatte den jo være underbygget af, at det ærede Medlem vidste, at Centralkomiteen stedse havde forvaltet Midlerne i nøje